

Τρομο(παρα)κρατία χωρίς τέλος

Την Τρίτη 24 Φεβρουαρίου στις 10 το βράδυ το στέκι μεταναστών δέχτηκε επίθεση. «Άγνωστοι» απασφάλισαν και πέταξαν **χειροβομβίδα** στο στέκι την ώρα που πραγματοποιούσε εκδήλωση ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης με θέμα τα νέα

εξοπλιστικά προγράμματα (σπουδαίος στόχος για μια τρομοκρατική επίθεση από τα πλέον νοσηρά και απονομιμοποιημένα στοιχεία της ελληνικής κοινωνίας). Η χειροβομβίδα δεν μπόρεσε να σπάσει το διπλό τζάμι των παραθύρων, έπεσε και εξεράγη στο χώμα σε μια ζαρντιέρα. Ενδεικτικά και αποδεικτικά στοιχεία του μεγέθους του κινδύνου αποτελούν τα σπασμένα

τζάμια, τα 80 κομμάτια μολυβιού που μετά την έκρηξη σφηνώθηκαν στους τοίχους, οι φθορές του κτιρίου. Ευτυχώς δεν υπήρξε κανένα θύμα από τη δολοφονική αυτή επίθεση σε αντίθεση με τις αρχικές βλέψεις του δράστη. Αν και δικαίως μπορούμε να κάνουμε όμως λόγο για μια από τις απόπειρες μαζικότερης ανθρωποκτονίας στη μεταπολίτευση, τα ΜΜΕ και τα κόμματα εξουσίας που ωρύνονταν ενάντια στη βία, υπονοώντας ότι την υποθάλλπει η αριστερά, δεν έβγαλαν άχνα.

Το **Στέκι μεταναστών** αποτελεί έναν πολυπολιτισμικό χώρο, ένα σημείο συνάντησης πολλών διαφορετικών ταυτοτήτων, ένα χώρο πολιτικής και κοινωνικής ζύμωσης. Συμμετέχει ενεργά σε πολλές δραστηριότητες και εξωστρεφείς δράσεις που στόχο έχουν να αναδείξουν τα προβλήματα πολλών ειδών «μειονοτήτων», να προτείνουν λύσεις, να φέρουν μαχητικά στο επίκεντρο τους ανθρώπους που η πλειονότητα των κοινωνικών δομών έχουν τοποθετήσει στο περιθώριο και να διαδώσουν μια νοοτροπία η οποία αντιτίθεται σε κάθε έκφραση του ανούσιου συντηρητισμού της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας. Εκεί δημιουργήθηκε το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών που στοχεύει στο να αναδείξει τα πολυποίκιλα προβλήματα των προσφύγων και των μεταναστών αλλά και να τους υποστηρίξει νομικά. Το μόρφωμα αυτό βοηθά εδώ και χρόνια τους μετανάστες όχι μόνο να μάθουν ελληνικά, να ενταχθούν ομαλά στη σημερινή πραγματικότητα και τις απαιτήσεις της, αλλά και να αισθανθούν οικεία σε μια χώρα η οποία τείνει (είτε μέσα από τη νοοτροπία των πολιτών, είτε μέσα από τις κρατικές στρατηγικές και ρυθμίσεις που φροντίζουν ώστε να μη σκιαγραφήσουν άρα και επιλύσουν τα υπαρκτά τους προβλήματα) να τους σιγματίσει. Και φυσικά υποδέχεται και βοηθά πολλές άλλες συλλογικότητες όπως το Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, το Σύνδεσμο Αντιρρησιών Συνείδησης, την Αντιεθνικιστική Πρωτοβουλία, φοιτητικές συλλογικότητες της αριστεράς, οργανώσεις ομοφυλόφιλων και λεσβιών ΟΛΚΕ και ΛΟΑ και πολλές άλλες. Τα θέματα που αγγίζει καλύπτουν μεγάλο ποσοστό από το όλο φάσμα των

κοινωνικοπολιτικών ζητημάτων, ξεκινώντας από την αλληλεγγύη και τη συντροφικότητα, καταλήγουν στον αντιεθνικισμό, το φεμινισμό, το περιβάλλον...

Από το Δεκέμβρη και μετά, όπου μέσω της εξέγερσης και της πύλωσης ήρθαν στην επιφάνεια οι αντιθέσεις και οι αντιφάσεις της ελληνικής κοινωνίας, υιοθετήθηκαν πολλές ακραίες συμπεριφορές βίας ή αντιβίας, ως απαντήσεις στα αιτήματα, τα ερωτήματα και τις διεκδικήσεις πολλών και ετερόκλητων κοινωνικών ομάδων δόθηκαν η καταστολή, η κρατική και η παρακρατική βία, ένας γενικός

τρόμος. Το κράτος και το παρακράτος θεώρησαν πως μπορούν να απονομιμοποιήσουν τους αγώνες μας και τα δίκαια αιτήματά μας, αλλά ο κοινωνικός αυτοματισμός δε λειτούργησε όπως θα περίμεναν καθώς κανείς από εμάς δεν υποχώρησε, δεν πίστεψε ότι κάθε διεκδίκηση, κάθε αναμέτρηση με τις κακώς διαρθρωμένες δομές θα φέρει σαν αναπόφευκτο επακόλουθο ακραίες τρομοκρατικές επιθέσεις της απέναντι όχθης. Η τρομοκρατία που προσπαθούν να σπείρουν, η οποία είναι εμφανέστατη αν κάνει κανείς μια σύντομη αναδρομή στα πρόσφατα γεγονότα όπως η απόπειρα δολοφονίας της Κωνσταντίνας Κούνεβα, ομάδες ακροδεξιών στοιχείων οι οποίοι ως αγανακτισμένοι πολίτες προσπάθησαν τουλάχιστον να δυσφημίσουν όσους και όσες συμμετείχαν στην εξέγερση και να αποθαρρύνουν την κοινωνία από το να δείξει τη συμπαράσταση της και φυσικά αναρίθμητα ακόμα περιστατικά, δεν μπορεί να αμβλύνει τις κοινωνικές αντιθέσεις οι οποίες εγγράφονται μέσα σε κάθε πτυχή των καπιταλιστικά διαρθρωμένων κοινωνιών, δεν μπορεί να μας φοβίσει, δεν μπορεί να μας κάνει να πάψουμε να διεκδικούμε, να αγωνιζόμαστε και να ονειρευόμαστε.

ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

